

Medlemmer at tage dette Forslag om en Fordobling af Afgiften op til velvillig Overvejelse, idet man, naar man ser, hvor meget denne Ordning vil koste Statskassen, sikkert vil komme til den Anskuelse, at det vil være rigtigt at holde den indenfor de Grænser, jeg har nævnt. 120 g Flæsk ugentlig pr. Individ til 2,25 Millioner Individuer koster ca. 336'000 Kr. — 2,25 Millioner Individuer er det Antal, der er inde under Flæskerationeringen —, 190 g Kød ugentlig pr. Individ til disse 2,25 Millioner Individuer andrager 680'000 Kr., altsaa en samlet ugentlig Udgift til den kombinerede Kød- og Flæskeordning paa 1'016'000 Kr. Herfra gaar saa Afgiften. Den samlede ugentlige Udgift ved en udelukkende Flæskeordning vil være omtrent den samme. Spørgsmaalet om, hvor meget Afgiften indbringer, er naturligvis det x, som gør det usikkert, hvorvidt der ved en saadan Afgift kommer just det Beløb ind, som kan dække, hvad det er dyrere for Staten at skaffe Kød end at skaffe Flæsk. Der er her beregnet en Udførsel af gennemsnitlig 5'000 Stkr. Kvæg pr. Uge i den Tid, Kødrationeringen maa antages at være gældende. Om dette holder Stik, ved jeg ikke, men det fremhæves fra sagkyndig Side, at man maa formode, at det vil blive det gennemsnitlige Udførselstal i det Tidsrum, der her er Tale om. I saa Tilfælde vil Afgiften bringe et lille Beløb ind udover det, der tiltrænges til direkte at dække den Merudgift, som Kødet fremfor Flæsket fremkalder, men dog ikke nok til tillige at dække Svineslagteriernes Driftsudgifter. Hvor stort Tilskuddet hertil vil blive, kan jeg ikke i Øjeblikket angive bestemt, idet der for Tiden føres Forhandlinger med Svineslagterierne derom, men det bliver ikke ringe.

Jeg skal endvidere nævne, at Forslaget gaar ud paa at søge endnu en Bemyndigelse, nemlig til at udrede af Statskassen de Udgifter, der er paaførte Kommuner, der har hensaltet Flæsk. Det er ikke alle, og adskillige af dem, der har hensaltet, har maattet afgive deraf til andre Kommuner. De har købt Flæsket til en Pris af 2 Kr. 02,5 Øre pr. kg, idet Slagterierne har faaet en Overbetaling for at hensalte og lagre det og besørge hele Slagtingen, den saakaldte Bacontilskæring. Dernæst har Kommunerne haft betydelige Udgifter ved hele Ordningen, og det vil derfor sikkert findes rimeligt, at denne Ordning, hvorved der er sørget for, at Befolkningen i stort Maal har kunnet faa hensaltet Flæsk til Maksimalpris, ikke kommer til

at paaføre Kommunerne særlige Udgifter, men bliver at betragte som en Statsforanstaltning ligeløbende med de øvrige Statsforanstaltninger til Nedsættelse af Prisen paa Flæsk. Jeg skal altsaa anbefale denne Bemyndigelse og hele Lovforslaget til den høje Rigsdag og nu til dette høje Tings velvillige Behandling.

Men inden jeg slutter her, beder jeg om Tilladelse til at maatte gøre nogle Bemærkninger om vor Forsyning med et Par andre af vore Næringsmidler, Spørgsmaal, som netop i disse Dage er ret brændende, og om hvilke jeg gerne vil kunne give nøjagtig Besked. Som ærede Medlemmer ved, blev der ved Lov af 7. Marts 1918 givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at sælge Korn fra Statens Lagre til Norge, hvor man ved dette Tilskud af dansk Korn skulde fri sig for en Nedsættelse af de i Forvejen deroppe meget knappe Mel- og Brødrationer. Efter Rigsdagens Opløsning kom delegerede fra den svenske Regering her til København for at forhandle om Muligheden af herfra at modtage et Tilsagn om dansk Korn af indeværende Høst. Regeringen fandt, efter at have hørt Begrundelsen, og efter at man i Ernæringsraadet havde undersøgt vor Kornbeholdnings Status, at burde give det ønskede Tilsagn. Kort før Rigsdagens Sammentræden fremsætteds der fra svensk Side underhaanden en Forespørgsel, om der kunde ske offentlig Meddelelse i Sverige om det modtagne Tilbud. Vedkommende svarede tilbage, at den danske Regering sikkert vilde ønske, forinden Offentliggørelsen fandt Sted, at kunne forelægge Rigsdagens Finansudvalg Sagen. Dette skete Dagen efter, at Rigsdagen var konstitueret og Finansudvalgene nedsat, hvorefter Meddelelse blev givet til den svenske Forhandler om, at Offentliggørelse nu ogsaa fra dansk Side var ønskelig. Jeg mente, som jeg havde den Ære at udtale i Finansudvalgene, at det var rettest at overlade Sverige Offentliggørelsen, da man der bedst kunde fremstille, hvad der laa til Grund for Henvendelsen fra svensk Side til os.

Ærede Medlemmer vil kende den senere skete Offentliggørelse og den overfor Danmark overmaade smukke og anerkendende Form, den har faaet. Det fremgaar ogsaa deraf, at det danske Tilsagn om 8'000 t Rug af indeværende Aars Høst, altsaa af Statens Lagre, og 7'000 t til Laans eller til Købs straks i Begyndelsen af næste Høstaar har været Betingelsen for, at man i Sverige har kunnet undlade en Nedsættelse af de i Forvejen meget